

[Birthe Nielsen]

De sociale problemer kunne løses meget nemmere og billigere, hvis man førte en anden uddannelsespolitik her i landet, hvis man udvidede kapaciteten på EFG-uddannelserne, gennemførte løn i basisåret, udvidede kapaciteten på mellemuddannelserne og inden for de områder inden for den offentlige sektor, hvor der er et kolossalt behov, nemlig i sundhedsuddannelserne og inden for åndssvageforsorgen, hvor man mangler 1.600 pædagoger, og hvor man i dag har ukvalificeret arbejdskraft til vores allersvageste i vores samfund. Det kunne man spare på bilstandsloven, og man behøvede ikke engang ændre den, men kunne gøre det ved at give de unge en meningsfuld beskæftigelse.

Til orientering for fremskridtspartiet og andre borgerlige partier her i salen vil jeg oplyse, at kun 13 pct. af kontanthjælpen, dvs. de ydelser, der bliver givet over den sociale bilstandslov, går til uddannelsesformål, og at det for bilstandsloven som helhed gælder – og det bliver ustandselig angrebet – at man kun anvender 5 pct. af samtlige sociale udgifter netop til kontanthjælpen.

Nej, det, det drejer sig om, er, at det er omkostningerne ved menneskers nedslidning og udstødning fra erhvervslivet og erhvervenes friholdelse for disse følgeomkostninger, der belaster det offentlige. Arbejdsgiverne i Danmark har det fedt, og de har det meget fedt i forhold til, hvad de har i andre lande. Jeg vil håbe, at dette forslag, så asocialt og reaktionært som det er, må blive begravet dybt i udvalget.

Birgith Mogensen (CD):

I anledning af fremskridtspartiets forslag til lov om ændring af social bistand, reglerne om uddannelseshjælp, skal jeg på centrumdemokraternes vegne meddele, at jeg i princippet har forståelse for den begrundelse, som fremskridtspartiet har fremført for forslaget. Herefter ønsker man en begrænsning af bilstandslovens regler på det omhandlede område med det formål, at personer, der modtager støtte via bilstandsloven, ikke bør stilles bedre med hensyn til statsfinansiering af en højere uddannelse end de personer, som betaler privat eller modtager statsgaranterede lån med tilbagebetalingspligt.

Når jeg alligevel må udtrykke nogen betænkelighed ved forslaget, skyldes det, at jeg

ikke kan finde det rigtigt at stille forslag om ændring af en enkelt paragraf i bilstandsloven på et tidspunkt, hvor det synes klart, at bilstandsloven på en række punkter må revideres og præciseres på baggrund af de siden lovens vedtagelse gjorde erfaringer. Den mere tilbunds gående revision af loven vil nemt blive sinket og formålet til dels forskertset, hvis man ændrer de enkelte paragraffer undervejs.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Efter fremskridtspartiets egen forklaring i bemærkningerne er det her et lille vidunder af et forslag, der på den ene side betyder, at man kan spare 270 mill. kr. om året på det sociale område og på den anden side ikke behøver at ændre noget som helst ved den sociale tryghed.

Ja men det er da sikkert korrekt, medmindre man tilfældigvis er en af de personer, der, hvis dette forslag blev gennemført, har mistet muligheden for at få en uddannelse, og det være sig en videregående uddannelse, en mellemuddannelse eller en EFG-uddannelse, for så vidt jeg kan se ud af forslaget, er alle disse typer uddannelse simpelt hen trukket ud af det.

Fremskridtspartiet vil da vel ikke for alvor påstå, at det ikke forringer den sociale tryghed for disse personer. Det drejer sig om de personer, der i dag får uddannelseshjælp over § 42, og det er f. eks. personer, der på grund af fysiske eller psykiske handicap ikke er i stand til at tage erhvervsarbejde ved siden af en uddannelse. Det er jo sådan, at langt de fleste uddannelsessøgende i dag er nødt til at tage erhvervsarbejde for at kunne klare sig økonomisk, fordi uddannelseslønnen ikke dækker almindelige leveomkostninger.

Det kan også dreje sig om en almindelig enlig mor med ét eller to børn, som heller ikke har mulighed for at klare sig for almindelig uddannelseshjælp, og som ikke har de fysiske muligheder for at påtage sig et erhvervsarbejde. Man skal mindst talt være stærblind, hvis man ikke kan se, at det øger den sociale usikkerhed hos den gruppe personer, det drejer sig om. Bilstandsstatistikken viser, at det i hvert fald vil være 8.000–9.000 mennesker, hvis man tager udgangspunkt i 1977. Jeg kan ikke se, at det har noget som